

РЕШЕНИЕ

№ 23927

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3498** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба от Б. П. Е., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 701/21.02.2025 г., постановено по НАХД № 14490/2024 г., по описа на от Софийски районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав, с което е потвърден електронен фиш, серия К, № 6863924 издаден от МВР-СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалба се излага становище за неправилност на въззивното решение, аргументирано с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на електронния фиш. Излагат се доводи, че касаторът не е бил редовно призован за проведеното заседание. От съда се иска да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и да постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени електронният фиш. В с.з. се представлява се от адв. А., който поддържа касационната жалба и моли за присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява от юрк. М., която оспорва касационната жалба и моли Съда да остави решението на СРС в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа становище, че решението на СРС е правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН възприема изцяло е, че на 09.11.2022 г., в 11:19 г., в [населено място], по [улица] до номер 40, с посока на движение от [улица] към кв. Ч., при въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч, била засечена скорост на движение на товарен автомобил - марка „С.“, модел „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , 73 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %), т.е. превишение от 23 км./ч. Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол CORDON M2 № MD 1193, работеща на стационарен режим, позиционирана на пътното платно.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и като негов собственик било установено дружеството „КАРС БАЙ МОДЕРН КЛАСИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със законният му представител – Х. Н. Б., ЕГН: [ЕГН]. Въз основа на горното първоначално бил издаден електронен фиш серия К № 6513284, с който на законния представител на дружеството - собственик на лекия автомобил, предвид разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, бил връчен посочения ЕФ. С оглед изложеното е била подадена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която представителя на дружеството е посочил, че на конкретната дата автомобилът е бил управляван от лицето Б. П. Е.. В тази връзка горепосоченият ЕФ е бил анулиран и за констатираното нарушение бил издаден оспореният ЕФ серия К №6863924/2022 г., с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя Б. П. Е. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /двеста/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила - 73 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 23 км/ч.

Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон.

За да потвърди електронния фиш, първоинстанционният съд е събрал и приел писмените доказателства, представени по делото и приобщени по реда на чл. 283 НПК. Изложил е мотиви, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, въз основа на изправна система за видеоконтрол и при липса на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Обсъдени са всички релевантни възражения на жалбоподателя.

В преценката на събраните в хода на производството доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като всички реквизити са налице, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с радарен скоростомер, видно от

която в посоченото време се е движило МПС с посочената в ЕФ скорост. Съгласно чл. 189, ал. 7 от ЗДвП: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

По отношение на довода на касатора, че същият не е присъствал на заседанието пред СРС, защото не е получил призовка, следва да се посочи следното: Б. Е. е призован за съдебно заседание пред СРС за дата 10.12.2014 г., от 13:15 ч. Призовката е изпратена на известния му адрес в [населено място], [улица]. Длъжностно лице по призоваването не го е открил, като е отбелязал, че адреса е бил посетен на 16.11, 25.11 и 03.12.2020, но не е открил лице, на което да връчи документа. С оглед на това, съдът е приложил разпоредбата на чл. 61, ал. 2 ЗАНН – съдът дава ход на делото и когато жалбоподателят не е намерен на посочения от него адрес. Не е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

При установените по делото обстоятелства са били налице основания за издаване на електронен фиш. На следващо място законът изрично урежда реквизитите на електронния фиш. Правилно е преценено от първоинстанционния съд, че оспореният електронен фиш има всички необходими по закон реквизити. Връчването на електронния фиш не е част от производството по издаването му и евентуални нарушения на предписанията на закона в тази връзка не влияят на неговата законосъобразност. Установените правила в тази връзка целят да се даде възможност на лицето, спрямо когото фишът издаден, да упражни правото си на оспорване и имат значение по отношение на преценката дали подадената жалба е в срок. В случая подаването на жалбата в срок не е било оспорвано.

Допълнително към изложеното това следва да се посочи, че наложеното наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронния фиш е изцяло съобразено с материалния закон.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото на СДВР следва да бъде присъдена сумата от 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение, дължимо за процесуалното представителство пред тази съдебна инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 701/21.02.2025 г., постановено по НАХД № 14490/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

ОСЪЖДА Б. П. Е., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: